

vincial, Ajuntament i moltes altres Corporacions.

Per a facilitar a l'Estat la construcció del nou Hospital, la Diputació provincial i l'Ajuntament de Barcelona, contribuïren amb quantitats d'importància a la compra dels terrenys necessaris per al seu emplaçament.

El contratista de les obres va ésser En Joan Pruneda, persona molt competent i reputada, per haver construït anteriorment importants immobles com el Banc d'Espanya, l'edifici social de l'Equitativa, la Biblioteca i Museu nacional, etcètera, de Madrid. L'alta inspecció de les mateixes va tenir-la l'arquitecte de l'Estat En Ricard Magdalena i la direcció efectiva el Dr. Josep Domènec i Estapà, arquitecte i catedràtic de la Facultat de Ciències d'aquesta Universitat.

Havent passat alguns anys des de l'elaboració del projecte, aquest va tenir de sofrir algunes modificacions aconsellades per l'experiència i per les necessitats creixents de l'ensenyança i de mateixa ciutat on havia d'aixecar-se el nou Hospital.

Dels dotze pavellons de què consta l'Hospital, únicament vuit d'ells es destinaven a estada de malalts en el primitiu projecte, perquè només era de 400 el número de llits que es projectava col·locar-hi. Degut a aquestes necessitats de què parlàvem, la Junta constructiva acordà que fossin 500 els malalts que s'hi acollissin, a qual efecte es destinaren els dos pavellons posteriors, degudament isolats, a malalties infeccioses i els deu restants (cinc per a homes i cinc per a dones) a malalties de cirurgia i de medicina en general.

En lloc de dos amfiteatres operatoris que eren els projectats, se'n construïren vuit de forma semicircular prolongada situats en els patis que deixen entre sí els pavellons, amb llum cenital i lateral, i annexes cada un d'ells a la respectiva Sala de cirurgia.

En les plantes baixa i principal de cada pavelló existeix una gran sala per a malalts, de 29 metres de llargada la primera i de 31'90 la segona i una alçada de sostre de 6 metres, amb 20 i 25 finestres respectivament. Van annexes a aquestes sales les dependències destinades a metges i interns, germanes de la Caritat, cambra de bany, water-closet, cuina i menjador de convalescents.

Dins de la distribució general dels pavellons n'existeix un per a infants d'un i altre sexe (medicina i cirurgia), un destinat a Ginecologia i un altre a Obstetrícia.

Els semi-subterranis dels pavellons s'han apro-

fitat per a oficines de l'Administració, farmàcia, cuina, rebost, dispensaris públics i safareig mecànic amb la seva estufa de desinfecció. Els serveis d'Hidroteràpia, Electroteràpia, Neumoteràpia, Raigs X, Massatge, tallers de reparació i altres menys importants s'han anat installant en aquests baixos, quedant els atris destinats a habitacions per a l'Administrador, els dos Capellans encarregats del servei espiritual, la Comunitat de religioses que té al seu càrrec el règim interior de l'Hospital, els metges i interns de guàrdia, el guarda-robes i el servei domèstic. S'han habilitat, també, per a les Sales de malalts incurables (excedents), tuberculosos (homes i dones), laboratori fotogràfic i la magnífica instal·lació de terapèutica física, una de les millors i més importants d'Europa.

Per a facilitar la conducció dels malalts de la manera menys pesada i més còmoda, hi ha quatre ascensors elèctrics i diferents muntacàrregues per a l'ascensió d'aliments i altres objectes. En el sostremort hi ha instal·lats els grans dipòsits per a l'aigua que, en gran quantitat, necessita la Casa.

Entre els dos pavellons posteriors s'hi aixeca l'església de l'Establiment, de grans proporcions i bon gust arquitectònic.

La inauguració del nou Hospital Clínic va tenir lloc el dia primer d'octubre de 1906. L'acte inaugural va ésser molt solemne, presidint-lo l'Excm. S. Baró de Bonet, rector de l'Universitat, totes les autoritats de Barcelona, molts senyors catedràtics, estudiants representants de Corporacions i un públic nombrosíssim. A la Facultat de Medicina s'hi donaren les classes a partir del següent dia al de la inauguració, mes l'Hospital no començà a funcionar com a tal per a la ensenyança i la beneficència fins el dia primer de gener de 1907.

Atenent la doble finalitat que entranya el funcionament d'aquestes Institucions i previst per la Llei tot el relatiu a la part docent, faltava proveir respecte a la part hospitalària. D'aquí va néixer la idea de constituir una Junta administrativa que cuidés de tot el que no fos matèria docent, tenint en compte que el professorat no ha de realitzar altra missió que la de l'ensenyança.

Per R. D. de 26 de juliol de 1906, va quedar constituït aquest organisme, capacitat jurídicament, per a incautar-se de les quantitats proporcionades per l'Estat, la Diputació provincial, l'Ajuntament, els particulars, etc., confeccionar els